

Nú síggjast pisurnar

Í dag vera prógvini handaði á teimum ymisku miðnámsskúlunum kring landið. Í Havn var skipað fyri jóansøkubálið í Sandágerði mánakvöldið, og tá sóust tær mongu pisurnar av álvara

Terji Nielsen

Ein strævin tíð er farin aftur um bak hjá teimum fleiri hundrað fóroyksku ungdomunum, sum í dag fáa handað sitt Students-, HF ella HH-próg. Húgván er komin á høvðið, og tíðin er komin til at hátíðarhalda próvtøkuna. Ótrúlig kensla, men syrgiligt at skiljast Mánakvöldið var skipað fyri árliga jóansøkubálinum í Sandágerði, og ein hópur av fólki var samankomin í tí góða veðrinum, sum var mánadagin. Millum tey mongu fólkinu var eisini ein rúgva av nýklaktum pisum, sum saman við floksfeløgum, familju og vin-fólkum vóru komin saman til eina hugnalotu.

Yngd hitti nakrar av nýklaktu pisunum, sum allar hava gingið í 3.y. í Studentaskúlanum í Hoydølum. Tey vóru Hjórdís, Mads, Anna Margretha, Guttí, Nanna, Regin og Eva. Tey søgdu øll, at tað var ein ótrúlig kensla at hava fingið húgvuna á høvðið, men onkur teirra helt eisini, at húgvuna gjørdi, at man fór at hugsa um, at tey

øll skjótt skuldu hvørt til sítt. Tó vóru tey flestu á einum máli um, at nú var ikki stundin til at syrgja um slíkt, men heldur til at gleðast um, at man endiliga er liðugur við útbúgvingina.

Tey flestu ætla sær at arbeiða

Spurd, hvat tey ætla sær at gera, nú tey eru liðug í Hoydølum, var svarið hjá teimum flestu, at tey ætla sær út at arbeiða. Bert onkur hendinga næmingur í flokkinum hevur ætlanir um at fara beint undir víðari lestur, meðan onkur annar hevur hug til at fara út og uppliva heimin.

Tó eru tey nógv, sum ætla sær at lesa víðari, men beint nú eru tey flestu teirra troytt av at ganga í skúla, og tiskil vilja tey heldur fara út at arbeiða, og harvið forvinna sær eitt sindur av peningi, so at teir fíggjarligu karmarnir til at fara undir víðari lestur eru so frægir, sum teir nú einaferð kunnu gerast.

Próvtøkan er strævin og órættvís

Ymiskt er, hvat fólk halda um próvtøkur, men næmingarnir í 3.y. eru samdir um, at tað er ógvuliga strævið at ganga til próvtøku, og haraftrat er próvtøkan eisini mangan órættvís. Tey vísa á, at ein næmingur kann vera stak dugnaligur í einari lærugrein, men

tá hann skal til próvtøku, kann hann vera nógv merktur av nervum, ella hann kann vera óheppin og koma upp í júst tí eina brotinum av pensum, sum hann ikki er so stinnur í. Samstundis kann onkur annar, sum kanska ikki dugir so væl í lærugreinini, vera heppin og koma upp í tí einasta brotinum, sum hann dugir so dánt.

Tá studentar skulu upp til próvtøku, er

